

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De S. Luciano Episcopo Apud Leontinos In Sicilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

DE S. LUCIANO EPISCOPO, APUD LEONTINOS IN SICILIA.

CIRCA AN.
CHR. CCGXXX.
III JAN.

Lucianum Episcopum et Confessorem apud Leontinos in Sicilia, sub tempora Constantini Magni floruisse, celebrarique hoc die, testatur Octavius Cajetanus noster in Idea operis de vitis Sanctorum Siciliae, ex tabulis Ecclesiae Leontinae; et Ferrarius in generali catalogo Sanctorum, qui iterum eum cum S. Rhodippo refert VII Novemb. Maurolycus XII Februa. Lucianum Confessorem refert, nullo expresso, quo colatur, loco. An hic idem sit, non valeo divinare.

rarius in generali catalogo Sanctorum, qui iterum eum cum S. Rhodippo refert VII Novemb. Maurolycus XII Februa. Lucianum Confessorem refert, nullo expresso, quo colatur, loco. An hic idem sit, non valeo divinare.

DE S. MELORO SEU MELIORE MARTYRE IN ANGLIA.

CIRCA AN.
CHR. CDXL
III JAN.

S. Melorus 1
Octob. mortuus, colitur
3 Januar.

Sanctum Melorum Martyrem refert hodie Ferrarius in Catalogo generali Sanctorum, et Martyrologium Anglicanum; cum tamen Kalendis Octobris subisse martyrium scribatur. Sed Nonis Januarii fortassis translate reliquiae. Ad 1 Octobr. extat ejus ut Martyris memoria in Usuardi Coloniensibus editionibus, et ms. Florario. Meliorus in Anglicano Martyrologio appellatur, a Capgravo atque in Usuardi editione an. 1490. Melorus, in edit. an. 1521. Melor, in Florario Melon, Melior a Ferrario. Vitam ejus a Joanne Capgravo scriptam, cum manu exarato codice Rubae vallis contuli: in hoc sacrae B. Melori exuvia Meldis asservari dicuntur; quas alioquin ante aliquot saecula ex Cornubia in Wiltoniam ad celebre conobium Ambresburiense deportatas testatur Capgravius: inde sunt fortassis in Galliam advectae.

supra terram durissimam, quasi super ceram mollem, infixus est: cumque veniens ad locum illam de durissimo silice extraxisset, egressesunt aquae largissimae, et usque hodie in loco illo fons vivus ebullire videtur.

6 Cum autem patruus ejus nutritori suo Cerialtano munerum multa et possessiones, si altum suum occideret, promisisset, facto iniquitatis commercio, ut Cerialtano caput innocentis absunderet, et abscessum Rinoldo deferret, et mercedem promissam reciperet. Decollato itaque puero, filius Cerialtani assentiente patre caput Martyris deferens per murum castris, justo iudice Deo annuente, de muro cecidit, et fractis cervicibus expiravit.

7 Veniens autem nutrix Martyris ad domum in qua corpus jacebat, et Angelos Dei et lucernas divino splendore lucentes vidit. Cerialtano vero caput assumens et fugiens, cum praenimia siti pene deficeret, sibi ipsi loquens dixit: Vae mihi omnium hominum miserrimo, et omni poena et cruciatu digno, quid faciam quia sitis ariditate afflictus deficiens morior? Cumque haec multotiens replicaret, caput pueri in verba humana prorumpens tali voce eum affatur: Cerialtane baculum quem manu gestas in terram impiger fige, et fontem aquae subito de terra oriri videbis, ex quo copiose refectus imminens sitis periculum evades. Cum autem baculum in terram fixisset, in pulcherrimam arborem versus radiceis terrae adhaesit, ramos et folia produxit, et de radice ejus fons indeficiens emanare cepit, et Cerialtano potu recreatus caput ad Rinoldum detulit.

8 Qui cum gaudio magno illud recipiens, dixit: Surge et montis verticem ascende, et quaecumque adjacentia videre poteris, libens possidenda tibi dabo. Ille vero montem ascendens, et circumquaque se videre credens utroque lumine orbatus est, et subita morte praeventus interit: et liquefacta est caro ejus sicut cera a facie ignis.

9 Sepulto autem corpore sancto in loco martyrii sui, die sequenti supra terrae faciem inventum est: cumque sepulto in tribus variis locis corpore idem casus accidisset; inito consilio, super plaustrum, sub quo duo tauri indomiti positi sunt, corpus sanctum imponunt; et quocumque virtus eum divina dirigere vellet absque ductore dimiserunt. Et ecce tauri mansueti subito effecti, usque ad quemdam locum corpus trahentes substituerunt, et cum turbae displiceret ut ibi quiesceret, manus, brachia, et humeros rotis ut eas volverent supponentes, ita fixum divinitus et immobile plaustrum viderunt, ut nulla arte, nullo ingenio, nulla prorsus hominum virtute moveri posset. Cumque saepius attentantes nihil proficerent, gratias agentes Deo, corpus cum honore in eodem loco sepelierunt; ubi opem ejus implorantes, optatum remedium gaudentes consequi solebant.

10 Delato in praesentia Rinoldi capite Martyris, tyrannus caput sacrum tetigit, et tertia die infelici morte occubuit. Sepulto itaque ab Episcopis et Clericis capite cum sacro corpore, post multorum annorum curricula praedicatorum alienigenae serinium cum reliquiis

VITA.

Dum in exordio Christianae fidei Apostolica doctrina per orbem terrarum in omnibus gentibus diffunderetur, conversa est Britanniae gentilitas ad fidem, et multi Domino credentes, et Apostolica praeccepta sequentes variis virtutum miraculis fulserunt: de quorum numero B. Melorum fidenter credimus extitisse.

2 Fuit enim de nobili Britannorum genere, cujus pater Melianus ducatum Cornubiae tenuit: cujus tempore per septennium pluvia super terram non cecidit. Instigante tandem maligno spiritu septimo anno ducatus sui dum consilium Primatum ad utilitatem patriae providendam fuisset congregatum, in ipso concilio Rinoldus veniens, Melianum fratrum suum occidit, et pro illo regnare cepit.

3 Habebat autem Melianus parvulum quemdam filium annorum septem nomine Melorum: quem post patris necem patruus occidere querebat, timens ne si puer superstes esset et ad virilem aetatem perveniret, ei ducatum auferret. Rinoldus igitur quid faceret deliberans, puerum in Cornubiam secum adduxit, ubi consilium Episcoporum et aliorum multorum fuerat congregatum: et cum puerum occidere vellet, omnium prece factum est ut non occideretur, sed tantum manus dextera cum sinistro pede truncaretur: et factum est ita. Facta est autem post haec Beato Meloro manus argentea et pes aeneus: et pius et innocens de die in diem in virtutibus crescens, nutritus est in quodam monasterio Cornubiae, et divinas Scripturas usque ad quartum decimum annum legebat.

4 Quodam enim aestivali tempore Abbas illius loci nuceas colligens, puero quasi Domino suo praesentavit: qui cepit eas colligere argentea manu, mirumque in modum manus illa argentea quasi reflexus carnosos haberet, et manum extendere et recludere cepit, quasi nativam ossibus, nervis, venis, sanguine atque pelle.

5 Quadam vice puer sanctus accepta petra, et projiciens quasi stadio dimidio eam advolare fecit, quae

S. Melori patria, et genus.

* ms. Rub. val. Reynoldus.

Ejus pater a fratre occisus.

S. Meloro dextera manus et pes sinister amputatur.

Manu argentea, ut nativa utitur.

Fontem elicit e terra.

Occiditur.

Interfecit morte filii punitur.

* Capgr. ut. Angeli Martyris corpori assistunt.

Interfecit a Martyre adjuvatus.

Dein a Deo punitur cecitate et morte.

Locus sepulture S. Melori cecilitus designatus.

Rinoldus male moritur.